

[Bakholt]

man tilsyneladende ikke, og det kan få os andre til at få den opfattelse, at man ikke har gjort sig nogen dybere overvejelser over det.

Jeg tror, at det, venstre her gør, er at fremsætte et forslag mere ud fra partitaktiske hensyn end ud fra, at man ønsker at komme med et sagligt erhvervspolitisk oplæg. Jeg synes, at venstre gør nogle krampagtige forsøg på at fremstå som et parti, der alene tænker på erhvervslivets ve og vel.

En anden ting, jeg vil tage frem, er, at venstre ved flere lejligheder har harceleret over, at der ikke er balance mellem statens udgifter og indtægter. Dette forslag vil i hvert fald øge underskuddet. Vi må altså konstatere, at venstre også ved denne lejlighed gør ét og siger noget andet. Venstre gør det modsatte af det, venstre egentlig siger man vil.

Det vil være meget interessant under vores udvalgsarbejde at få belyst virkningerne af de mange forslag for at få undersøgt nærmere, om forslagene vil få de virkninger, som venstre påstår i bemærkningerne til forslaget.

Regeringen har fremsat flere forslag til ændring af erhvervsskatte Lovgivningen til fordel for erhvervslivet. De er mere rimelige end det, venstre her har foreslået, og det er forslag, som er realistiske, og det er forslag, som kan gennemføres her i tinget.

Jeg betragter de forslag, som venstre her har fremsat, som et politisk reklamebrøl, når den slags er værst. Jeg er sikker på, at venstre ikke ville være fremkommet med sådanne forslag, hvis de sad i regeringen og skulle påtage sig et regeringsansvar. Det er som oppositionsparti, venstre har tilladt sig at komme med et oplæg af denne karakter. Der er ikke, heller ikke når vi sammenligner med de andre forslag, som venstre har fremsat her i tinget i den senere tid, den balance, som er nødvendig for at opnå accept i befolkningen og for at få et flertal her i tinget.

Gammelgaard (KF):

Indledningsvis nogle tal, som karakteriserer den politik, regeringen og socialdemokratiet og dets flertal her i folketinget står for.

Fra 1970 til 1978 var der her i landet et samlet årligt skattetryk på 50 pct. af bruttonationalindkomsten. I 1979 udgjorde skatter og afgifter 52,5 pct. af bruttonationalindkom-

sten. Dette tal forøges i 1980 til 55 pct., i 1981 til 60 pct. og i 1984 til 65 pct. Det er den politik, regeringen fører. Det er den politik, vi har set gennemført både i december og i maj. Skatteforhøjelser er løsningen på problemerne. Det er det, socialdemokratiet har at byde det danske erhvervsliv.

Fra konservativ side er vi meget positivt indstillet over for de forslag, venstre her har forelagt folketinget. Vi fremsatte i foråret et tilsvarende forslag i forbindelse med vores samlede plan om at genskabe balancen i dansk økonomi. Situationen er ganske enkelt den, at produktionen og beskæftigelsen i vore udlandskonkurrerende erhverv er alt for lille. Det er et nationalt hovedproblem, både på kort og på lang sigt. Fremstillingserhvervenes produktion skal forøges væsentligt.

Vi har sagt, at det samlede danske produktionsapparat må sættes i stand til at fremstille varer for op mod 40 mia kr. mere om året for at kunne komme væk fra betalingsbalanceunderskud i størrelsesordenen 20 mia kr. årligt og kunne afvikle renter og afdrag på udlandsgælden. Det nødvendiggør store investeringer, og det nødvendiggør, at over 100.000 personer mere finder beskæftigelse i det produktive erhvervsliv. Det er det, der er nødvendigt, men hvad er det, der sker? Ja, i øjeblikket falder investeringerne i dansk erhvervsliv. Der udbetales i dagens Danmark 3 gange så meget i arbejdsløshedsunderstøttelse, som der investeres i det private erhvervsliv. Det viser, hvor gal situationen er. Der skal derfor gøres en ganske ekstraordinær indsats for at fremkalde en stærk stigning i investeringerne.

Det er symptomatisk, at de forslag, venstre her har fremsat, som er meget lig de forslag, det konservative folkeparti har fremsat, af ministeren karakteriseres som forslag, der overfører midler fra de dårligst stillede til erhvervslivet. Hvad er det for snak? Hvad er det, de dårligst stillede her i samfundet, de arbejdsløse, er mest interesserede i? Det er naturligvis at komme i arbejde. Den eneste måde, hvorpå de arbejdsløse kan komme i arbejde, er ved, at man fører en aktiv erhvervsfremmepolitik, ved, at man fører en aktiv erhvervsskattepolitik med skattelettelser til erhvervslivet.

Det er ikke forudsætninger, som ikke hører hjemme i denne verden, og gammeldags politik. Nej, tværtimod. Det, der har karakter-